

imajo starši lepo navado, da otrokom pripusté oskerbovati globe, hišne zajce, kokoši, psičke, ovčice i. t. d. kot njihovo lastnino. S tem se vadijo otroci, da so delavni, skerbni, in da usmiljeno ravnajo z živalmi. Vidil sem take otroke, kako zeló so bili ginjeni, če so vidili, da je kdo kako žival mučil. Učitelj naj tedaj pri vsaki priložnosti učence vnema za lepo čednost splošnega usmiljenja, in naj vedno tudi s svojim zgledom kaže, da mu je samemu živo pri sercu, kar hoče, da bi otroci storili. Ravná naj se po izreku, ki pravi; „Kar iz serca pride, k sercu ide“.

T e č n o u č i l o.

Kazavni poduk.

C e r k e v.

S n o v a. Zvonik, zvonovi, ura, veliki altar, tabernakelj, monstranca, kelih, stranski altarji, britka martra, podobe, svečniki, lampa, spovednica, kerstni kamen, kropivnik, prižnica, kor, orgle, žagrad.

U č b a. Cerkev je večja kakor kaka hiša; zakaj? Cerkev je zidana, ima večidel obokan strop in kamnitne tla. Pri cerkvi je zvonik ali turen, v katerem so zvonovi in ura. Zvonik nam kaže v nebesa, ter nam hoče reči: Kdor je dober in pobožen, bo prišel gori, kjer je naše edino pravo srečno domovje. — Zvonovi so iz brona vlití in imajo železne kembeljne; zvonikar jih goni z vervijo. Zvonovi nas vabijo v cerkev in k molitvi. Kolikrat na dan zvoni? Kdaj pozvanja? Kdaj zvoni delapust? Kdaj plat zvona bije? Kdaj še zvoni? — Ura je v zvoniku; bije na zvon, kaže pa zunaj na turnovih štirih straneh nad linami ali pod linami. Ura gre hitro in ž njo se steka tudi naš čas. Ne zapravljajmo nobene ure! — Velikim cerkvenim vratom nasproti je v cerkvi veliki altar, ki je naj večji in lepši, kar jih je v cerkvi. V velikem altarji je podoba sv. cerkvenega patrona ali pomočnika. Pri velikem altarji je v nedeljnih in praznikih velika sveta maša. Na velikem altarji je sveta omarica ali tabernakelj, kjer je sveto rešnje telo v monstranci shranjeno. — Kelih je lepa posodica, ktera se pri sv. maši in pri sv. ob-